

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/80/2015
Identifikačné číslo spisu:	3113010601
Dátum vydania rozhodnutia:	09.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3113010601.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. marca 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obvinenému U. Z. a spol. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, i/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného U. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. januára 2015, sp. zn. 3 To 88/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného U. Z. s a odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. októbra 2014, sp. zn. 1T 34/2013, boli obvinení U. Z., O. L. a Ing. V. I. uznaní za ninných v bode 1/ obžaloby z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, i/ Tr. zák. spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.; obžalovaný U. Z. v bodoch 2/ a 3/ obžaloby a obžalovaný O. L. v bodoch 2/, 4/ a 6/ obžaloby a obžalovaný Ing. V. I. v bodoch 2/, 5/ a 7/ obžaloby z pokračovacieho zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák., pre pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. a pre pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že:

1/ potom čo v priebehu mesiacov február 2012 až september 2012 obvinený U. Z. pri vedomosti ostatných obvinených oslovil zamestnanca spoločnosti BONUL, s.r. o., Nitra, pobočka Trenčín zabezpečujúcej transport peňazí M. A. so žiadosťou o poskytnutie informácií o trase, čase, množstve a ochrane prepravovaných peňazí, za účelom spolupráce vo vzťahu k prepadu takéhoto motorového vozidla s tým, aby sa v danom motorovom vozidle prepravovala finančná hotovosť vo výške najmenej 500.000,- Eur, pričom počas tohto obdobia obvinení Ing. V. I. a O. L. zabezpečovali veci potrebné k prepadnutiu pancierového motorového vozidla ako zbrane, strelivo, motorové vozidlo, mobilné telefóny za účelom komunikácie, rušičku mobilného signálu a signálu GPS, mapy okolia miesta spáchania skutku

ako i ďalšie veci potrebné k vykonaniu prepadu, obvinený U. Z. ďalej zabezpečil pre potreby vykonania skutku falošné značky s evidenčnými číslami na motorové vozidlá a rodinný dom č. XXX, ktorý sa nachádzal v obci J. O., ktorý mal slúžiť ako úkryt obvinených pred a po spáchaní skutku, ďalej zo strany obvinených bola vykonaná obhliadka miesta plánovaného prepadu a únikových trás, po čom dňa 19. septembra 2012 v ranných hodinách obvinení U. Z., O. L. a Ing. V. I. na základe predchádzajúcej dohody dostali od M. A., ktorý v tom čase spolupracoval s Policajným zborom Slovenskej republiky a ktorý sa nachádzal v pancierovom vozidle, SMS správu, že v motorovom vozidle je dostatočná finančná hotovosť najmenej vo výške 1.000.000. Eur, nasadli do osobného motorového vozidla zn. Land Rover, opatreného falošným evidenčným číslom G., s ktorým sa odviezli k mestu Stará Turá k budove technických služieb v smere na Nové Mesto nad Váhom, kde už len čakali s naštartovaným motorom na príchod pancierového vozidla tak, že obvinení U. Z. a O. L. s kuklami na hlave ležali v korbe motorového vozidla, pričom každý z nich držal v rukách samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, pričom poistky týchto zbraní boli odistené a tým boli zbrane pripravené k okamžitej strelbe, pričom obaja obvinení boli navyše ozbrojení pištoľou, ďalej obvinený Ing. V. I. sedel s kuklou na hlave za volantom motorového vozidla, pričom bol ozbrojený pištoľou a na sedadle spolujazdca mal uložený samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, avšak k prepadu pancierového motorového vozidla nedošlo, nakoľko obvinení boli o 08.45 hod. zadržaní príslušníkmi Policajného zboru;

2/ obvinení U. Z., O. L. a Ing. V. I. si v presne nezistenom čase, približne od februára 2012, nezisteným spôsobom bez oprávnenia zadovážili a prechovávali na nezistenom mieste a v meste Stará Turá zbrane a strelivo, a to: 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo 74198 r. kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58. výrobné číslo 38883 m, kal. 7,62x39 Cv (nábojka) s 2 ks zásobníkov, z ktorých v dôsledku prerobenia bolo možné strieľať jednotlivo aj dávkami, 1 ks útočnej pušky (samopal) systému Kalašnikov. juhoslovanskej výroby, zn. CZ M 64 A, výrobného čísla A-10500, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, ktorá bola schopná strieľať jednotlivo aj dávkami, 1 ks samonabíjacej pištole ruskej výroby zn. Makarov s odstráneným výrobným číslom, kal. 9 mm BrowningCourt, ktorá bola strelbyschopná, 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, výrobného čísla D 6154, kal. 9 mm Luger, ktorá v dôsledku prerobenia bola strelbyschopná, 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, bez výrobného čísla, kal. 9 mm Luger, ktorá bola strelbyschopná, pričom vo všetkých prípadoch ide o zakázané zbrane v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákona o zbraniach a strelive), vo vzťahu k týmto zbraniam si obvinení bez príslušného povolenia zabezpečili 471 ks nábojov kal. 7,62x39 použiteľných do vyššie uvedených samopalov, 185 ks nábojov kal. 9 mm Luger použiteľných do pištoľí vz. CZ, 24 ks nábojov kal. 9 mm BrowningCourt, použiteľných do horeuvedenej pištole zn. Makarov, avšak išlo o strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, pričom predmetné zbrane a strelivo obvinení prechovávali až do dňa 19. septembra 2012, kedy v meste Stará Turá pri budove technických služieb došlo k zaisteniu obvinených a prehliadke motorového vozidla zn. Land Rover s falošným evidenčným číslom G. a jeho tesnej blízkosti, kde boli citované zbrane a strelivo zaistené;

3/ obvinený U. Z. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával na nezistenom mieste a v obci J. O. pred rodinným domom č. XXX v osobnom motorovom vozidle zn. Fiat Bravo ev. č. E., 300 ks nábojov kal. 7,62x39 a 3 ks nábojov kal. 6,35 Browning, teda strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19. septembra 2012, kedy ho vydal príslušníkom Policajného zboru počas prehliadky citovaného motorového vozidla;

4/ obvinený O. L. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával na nezistenom mieste a v meste K., časť O. na ul. K. XXXX/XX v byte č. X, ktorý patril družke obvineného O. L. A. O., 2 ks nábojov kal. 22 Long Rifle a 1ks náboja kal. 40 Smith & Wesson, teda strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19. septembra 2012, kedy toto strelivo bolo zaistené počas domovej prehliadky v uvedenom byte;

5/ obvinený Ing. V. I. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával v K. na M. ulici XX/A, 40 ks nábojov kal 7,62x25, teda strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a 1 ks zameriavača ruskej výroby zn. Baigış 5P bez označenia výrobným číslom, skonštruovaného na princípe noktovízora, pričom išlo o zakázaný doplnok zbrane v zmysle zákona o zbraniach a strelive, toto strelivo a zakázaný doplnok zbrane prechovával a to až do dňa 19. septembra 2012, kedy došlo k zaisteniu týchto predmetov počas domovej prehliadky v tomto dome;

6/ obvinený O. L. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával na nezistenom mieste a meste Stará Turá, 30 ks nábojov kal. 9 mm Luger, strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19. septembra 2012, kedy predmetné strelivo bolo zaistené u tohto obvineného počas vykonávania jeho osobnej prehliadky;

7/ obvinený Ing. V. I. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával na nezistenom mieste a meste Stará Turá, 15 ks nábojov kal. 9 mm Luger, strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19. septembra 2012, kedy predmetné strelivo bolo zaistené u tohto obvineného počas vykonávania jeho osobnej prehliadky.

Za to im boli uložené nasledujúce tresty a ochranné opatrenia:

1/ Obvinenému U. Z. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 17 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí, a to : 2 kukiel čiernej farby zn. Oxford, 2 kusov falošných značiek na motorové vozidlo s evidenčnými číslami G., 1 mobilného telefónu zn. Nokia 3100, IMEI 352972009572599 a 1 SIM karty T-Mobile č. 8942102470003725139E.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

2/ Obvinenému O. L. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3 v spojení s § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to: 1 mobilného telefónu zn. Nokia 100, IMEI 353268055888586 s batériou 1 karty T-mobile č. 8942102470003216832E, 1 mobilného telefónu zn. NOKIA N95, IMEI 356842021210526, 1 SIM karty T-mobile č. 8942102170014100005B, 1 čiernej balistickej vesty zn. Petris model P10, 1 nepriestrelnej vesty bielej farby, 1 nepriestrelnej vesty farby camo, 1 kovových pút, 2 nábojov kal. 22 Long Rifle, a 1 náboja kal. 40 Smith Wesson.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

3/ Obvinenému Ing. V. I. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3 v spojení s § 36

písm. j/ a písm. n/ Tr. zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci, a to: 1 útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo 74198 r, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo 38883 m, kal. 7,62x39 Cv (nábojka) s 2 ks zásobníkov, 1 útočnej pušky (samopal) systému Kalašnikov, juhoslovanskej výroby, zn. CZ M 64 A, výrobného číslo A-10500, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 ks samonabíjacej pištole ruskej výroby zn. Makarov s odstráneným výrobným číslom, kal. 9 mm Browning Court, 1 samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, výrobného číslo D 6154, kal. 9 mm Luger, 1 samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, bez výrobného čísla, kal. 9 mm Luger, 771 ks nábojov kal. 7,62x39, 230 ks nábojov kal. 9 mm Luger, 24 ks nábojov kal. 9 mm BrowningCourt, 40 ks nábojov kal. 7,62x25, 1 mobilného telefónu zn. NOKIA C2, IMEI 357911/04/831965/8, 1 SIM karty Orange č. 130012175624B a osobného motorového vozidla LAND ROVER, VIN SALLPAMJ4XA423604, tmavomodrej farby.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 odsek 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Krajský súd v Trenčíne na základe odvolania prokurátora a všetkých troch obvinených rozsudkom sp. zn. 3 To 88/2014 z 30. januára 2015 podľa § 321 ods. 1, písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode 1, ako aj vo všetkých výrokoch o trestoch a ochranných opatreniach uložených všetkým trom obvineným.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezrušených výrokoch o vine obžalovaných vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/ rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. októbra 2014, sp. zn. 1 T/34/2013 boli všetci traja obvinení uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. i/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že potom čo v priebehu mesiacov február 2012 až september 2012 obvinený U. Z. pri vedomosti ostatných obvinených oslovil zamestnanca spoločnosti BONUL, s.r.o., Nitra, pobočka Trenčín zabezpečujúcej transport peňazí M. A. so žiadosťou o poskytnutie informácií o trase, čase, množstve a ochrane prepravovaných peňazí, za účelom spolupráce vo vzťahu k prepadu takéhoto motorového vozidla s tým, aby sa v danom motorovom vozidle prepravovala finančná hotovosť vo výške najmenej 500.000,- Eur, pričom počas tohto obdobia obvinení Ing. V. I. a O. L. zabezpečovali veci potrebné k prepadnutiu pancierového motorového vozidla ako zbrane, strelivo, motorové vozidlo, mobilné telefóny za účelom komunikácie, rušičku mobilného signálu a signálu GPS, mapy okolia miesta spáchania skutku ako i ďalšie veci potrebné k vykonaniu prepadu, obvinený U. Z. ďalej zabezpečil pre potreby vykonania skutku falošné značky s evidenčnými číslami na motorové vozidlá a rodinný dom č. XXX, ktorý sa nachádzal v obci J. O., ktorý mal slúžiť ako úkryt obvinených pred a po spáchaní skutku, ďalej zo strany obvinených bola vykonaná obhliadka miesta plánovaného prepadu a únikových trás, po čom dňa 19. septembra 2012 v ranných hodinách obvinení U. Z., O. L. a Ing. V. I. na základe predchádzajúcej dohody dostali od M. A., ktorý v tom čase spolupracoval s Policajným zborom Slovenskej republiky a ktorý sa nachádzal v pancierovom vozidle, SMS správu, že v motorovom vozidle je dostatočná finančná hotovosť najmenej vo výške 1.000.000. Eur, nasadli do osobného motorového vozidla zn. Land Rover, opatreného falošným evidenčným číslom G., s ktorým sa odviezli k mestu Stará Turá k budove technických služieb v smere na Nové Mesto nad Váhom, kde už len čakali s naštartovaným motorom na príchod pancierového vozidla tak, že obvinení U. Z. a O. L. s kuklami na hlave ležali v korbe motorového vozidla, pričom každý z nich držal v rukách samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, pričom poistky týchto zbraní boli odistené a tým boli zbrane pripravené k okamžitej strelbe, pričom obaja obvinení boli navyše ozbrojení pištoľou, ďalej obvinený Ing. V. I. sedel s kuklou na hlave za volantom motorového vozidla, pričom bol ozbrojený pištoľou a na sedadle spolujazdca mal uložený

samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, avšak k prepadu pancierového motorového vozidla nedošlo, nakoľko obvinení boli o 08.45 hod. zadržaní príslušníkmi Policajného zboru a boli im uložené nasledujúce tresty a ochranné opatrenia:

1/ Obvinenému U. Z. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 2 v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí, a to: 2 kukiel čiernej farby zn. Oxford, 2 kusov falošných značiek na motorové vozidlo s evidenčnými číslami G., 1 mobilného telefónu zn. Nokia 3100, IMEI 352972009572599 a 1 SIM karty T-Mobile č. 8942102470003725139E.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

2/ Obvinenému O. L. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 3 v spojení s § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to: 1 mobilného telefónu zn. Nokia 100, IMEI 353268055888586 s batériou 1 karty T-mobile č. 8942102470003216832E, 1 mobilného telefónu zn. NOKIA N95, IMEI 356842021210526, 1 SIM karty T-mobile č. 8942102170014100005B, 1 čiernej balistickej vesty zn. Petris model P10, 1 nepriestrelnej vesty bielej farby, 1 nepriestrelnej vesty farby camo, 1 kovových pút, 2 nábojov kal. 22 Long Rifle, a 1 náboja kal. 40 Smith Wesson.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

3/ Obvinenému Ing. V. I. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 3 v spojení s § 36 písm. j/ a písm. n/ Tr. zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona za použitia § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to: 1 útočnej pušky (samopal) československej výroby,

Sa vz. 58, výrobné číslo 74198 r, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo 38883 m, kal. 7,62x39 Cv (nábojka) s 2 ks zásobníkov, 1 útočnej pušky (samopal) systému Kalašnikov, juhoslovanskej výroby, zn. CZ M 64 A, výrobného číslo A-10500, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 ks samonabíjacej pištole ruskej výroby zn. Makarov s odstráneným výrobným číslom, kal. 9 mm Browning Court, 1 samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, výrobného číslo D 6154, kal. 9 mm Luger, 1 samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, bez výrobného čísla, kal. 9 mm Luger, 771 ks nábojov kal. 7,62x39, 230 ks nábojov kal. 9 mm Luger, 24 ks nábojov kal. 9 mm BrowningCourt, 40 ks nábojov kal. 7,62x25, 1 mobilného telefónu zn. NOKIA C2, IMEI 357911/04/831965/8, 1 SIM karty Orange č. 130012175624B a osobného motorového vozidla LAND ROVER, VIN A., tmavomodrej farby.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v

rozsahu § 77 odsek 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Obvinený U. Z. podal proti tomuto rozsudku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, e/, i/ a k/ Tr. por.

Dovolanie odôvodnil tým, že neboli vykonané všetky obhajobou navrhované dôkazy, ktoré preukazovali nevinu obvineného a tým došlo k zásadnému porušeniu práva na obhajobu, ku ktorému patrí aj právo na dôkaz v zmysle ustálenej súdnej praxe.

V ďalšom texte konkrétne poukazoval na dôkazy, ktoré neboli vykonané a ktoré sú na prospech obvineného Ondreja Vincenta, napr. úplné záznamy z odposluchov telefonických hovorov, zo stretnutí obvineného Z. a svedka A., zaobstaranie zoznamov uskutočnených hovorov od 1. marca do 20. septembra 2012 z telefónnych čísel, z ktorých telefonovali všetci traja obvinení a svedok A..

Tvrdil, že svedok A. bol v Hornej Strede na stretnutí s políciou už 26. februára 2012, kde sa s ním policajti dohodli na ďalšom postupe a až potom sa stretol s obvineným Z.. Žiadal o zadováženie obrazovo-zvukového záznamu z tohto stretnutia ako aj záznamu ako príloha podnetu na začatie trestného stíhania z 2. marca 2012.

V ďalšom texte poukázal v konkrétnych súdnych rozhodnutiach na rozdiel medzi policajnou provokáciou a skrytou reakciou polície, s tým, že v prerokúvanom prípade ide o policajnú provokáciu.

Ďalej poukázal na obsah zaznamenaných hovorov, ktoré nie sú založené v spise, uskutočnené medzi O. W. a svedkom A..

Poukázal na nerealizovaný dôkaz v podobe vypracovaného znaleckého posudku z odboru elektroniky na preukázanie kompletnosti a celistvosti predložených záznamov, ako aj toho, či s nimi nebolo manipulované.

Ďalej žiadal o doplnenie dôkazov, ktoré by vyvrátili tvrdenie, že vyšetrovateľ súdu predložil kompletne prepisy záznamov v rozsahu zistených skutočností významných pre trestné konanie.

V tejto súvislosti poukazoval tiež na to, že o tom ktoré dôkazy, akým spôsobom a v akom rozsahu vykoná súd, rozhodol v prípravnom konaní vyšetrovateľ, čo je v rozpore so zákonom.

Z obvineným navrhovaných dôkazov by mali vyplývať skutkové zistenia preukazujúce jednak, že nebol predložený všetok dôkazný materiál v zmysle pokynu krajského súdu zo 4. septembra 2013, že v predloženom dôkaznom materiáli sú zjavné rozpory, že policajti nepredložili do trestného konania tú časť prepisov, ktoré sú v prospech dovolateľa a predložili iba to, čo je v ich neprospech, ďalej zjavné klamstvá pána vyšetrovateľa K., ktoré neváhal dať aj na papier.

V dovolaní obvinený ďalej uviedol, že skutok v bode 1/ napadnutého rozsudku nebol správne kvalifikovaný. Zdôraznil, že z nezákonne a neúplne vykonaného dokazovania, nie je možné správne dôkazy vyhodnotiť a správne kvalifikovať nesprávne zistený skutok. Tým došlo k porušeniu práva na obhajobu.

Poukázal na to, že právo na obhajobu sa v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe najmä ako vytvorenie podmienok pre úplné a zákonné uplatnenie procesných práv obhajoby a zákonný postup súdu na každé takto uplatnené procesné právo.

V napadnutom rozhodnutí, ale i v predchádzajúcich rozhodnutiach absentuje podľa obvineného zodpovedanie právnych otázok týkajúcich sa spôsobenej škody, možnosti spáchať trestný čin, ak nedošlo k reálnemu prevozu peňazí.

Samostatný dovolací dôvod podľa § 374 ods. 3 Tr. por. predstavujú neodstránené procesné chyby a nezodpovedané právne otázky súdom druhého stupňa.

Rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa sú nezrozumiteľné, nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené vo vzťahu k argumentom a k dôkazom obhajoby najmä k dôkazom nevykonaným, ktoré mali objasniť či došlo alebo nedošlo k naplneniu všetkých znakov zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. alebo došlo k naplneniu znakov trestného činu krádeže alebo podvodu, teda dôkazov potrebných k zodpovedaniu nie skutkových, ale právnych otázok súdom prvého a druhého stupňa.

K dovolaciemu dôvodu podľa písm. e/ namietol, že každý môže vykonávať funkcie len v rámci jednej zložky moci v štáte. Popísal postavenie prísediaceho a uzatvoril, že pre nezávislosť súdu v zmysle Ústavy Slovenskej republiky je funkcia prísediaceho nezlučiteľná s funkciou policajta.

K dovolaciemu dôvodu podľa písm. k/ uviedol, že trestné stíhanie v tejto veci bolo od začiatku neprípustné, bolo začaté na základe uznesenia, ktoré neobsahovalo skutok, ktorý sa stal, ale má stať. Trestné stíhanie od jeho začatia, až po podanie obžaloby je neústavné a nezákonné a všetky dôkazy zaistené v prípravnom konaní sú získané nezákonným spôsobom a procesné nepoužiteľné v konaní pred súdom.

Na záver uviedol, že sa do rozhodnutia dovolacieho súdu domáha odloženia výkonu trestu odňatia slobody, podľa § 380 Tr. por., aby dovolací súd na verejnom zasadnutí vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. porušenie Trestného zákona a Trestného poriadku v príslušných ustanoveniach o ktoré sa tieto dôvody opierajú, a jednak vyslovil porušenie práva dovolateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 141 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva dovolateľa na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnú súčasť práva na súdnu ochranu a práva spravodlivé súdne konanie, práva dovolateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, práva dovolateľa na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ktoré sa tieto dôvody opierajú.

Súčasne sa domáhal, aby dovolací súd § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vo všetkých výrokoch a zároveň zrušil aj napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch a prikázal súdu prvého stupňa, aby vec znova prerokoval a rozhodol v inom zložení senátu.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor.

Vo vyjadrení uviedol, že je potrebné uviesť, že v predmetnej veci došlo k zákonnému začatiu trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. vydaním uznesenia vyšetrovateľa Policajného zboru dňa 2. marca 2012 na podklade informácie, ktorú oznámil M. A., ktorý neskôr sa stal hlavným svedkom v tejto trestnej veci. V zmysle Trestného poriadku je začatie trestného konania inštitút, odkedy orgány činné v trestnom konaní môžu realizovať procesné úkony v konkrétnej veci, vrátane nasadenia informačno-technických prostriedkov. V predmetnej veci bol zrealizovaný takýto postup, nakoľko boli tu Policajným zborom zistené informácie, že sa pripravuje prepád pancierového motorového vozidla. Keďže tu existovali konkrétne informácie o protiprávnom konaní zakladajúceho znaky trestného činu, bolo priamo povinnosťou vyšetrovateľa Policajného zboru realizovať tento procesný úkon. Pokiaľ ide o popis skutku v tomto uznesení, tento mohol obsahovať iba tie skutočnosti, ktoré boli v tom čase známe, vyšetrovateľ Policajného zboru si dňa 2. marca 2012 nemohol vymýšľať žiadne skutočnosti, ktoré neboli preukázané. Zároveň je potrebné uviesť, že inštitút začatia trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. je odlišný od inštitútu vznesenia obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr. por., pri ktorom sa v plnom rozsahu aplikuje zásada zákonnosti podľa § 2 ods. 1 Tr. por..

Pokiaľ obhajoba poukazuje v tomto smere na úvahy sudcu v prvom rozsudku Okresného súdu Trenčín

sp. zn. 1 T 34/2013, tak je potrebné uviesť, že tento rozsudok bol práve na základe odvolania prokuratúry uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3 To 75/2013 zo dňa 4. septembra 2013 zrušený a vyslovený záver o zákonnosti uznesenia o začatí trestného stíhania. Samozrejme, že na túto skutočnosť bolo potrebné prihliadnuť Okresným súdom Trenčín aj v novom konaní, k čomu došlo. Vzhľadom k tomu je potrebné uviesť, že rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1 T 34/2013 zo dňa 13. októbra 2014 v plnom rozsahu rešpektoval stanovisko Krajského súdu Trenčín uvedenom v uznesení sp. zn. 3 To 75/2013 zo 4. septembra 2013, v dôsledku čoho nemohlo objektívne dôjsť k porušeniu procesného predpisu a ani tzv. obžalovacej zásady, nakoľko tento súd rozhodoval o totožnom skutku uvedenom v obžalobe, pre ktorý bolo zákonným spôsobom začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Tr. por. a vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por.

K ďalšiemu argumentu uvedenému v dovolaní, že Okresný súd Trenčín nerešpektoval uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3 To 75/2013 zo dňa 4. septembra 2013 ohľadne potreby realizácie ďalšieho dokazovania, najmä zabezpečenia ďalších výsledkov nasadenia ITP - odposluchov, je potrebné uviesť, že túto svoju povinnosť Okresný súd Trenčín rozhodne splnil.

Na základe jeho rozhodnutia boli zabezpečené ďalšie prepisy hovorov zabezpečené z odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky, ktoré mali aspoň nejaký súvis s trestnou vecou. Rozhodujúci je v tomto smere ďalší krok, keď na základe pokynu Okresného súdu Trenčín boli zabezpečené na CD nosiči všetky nahrávky odposluchov zaznamenané v rámci tejto trestnej veci a tieto boli poskytnuté obhajobe na CD nosičoch a zároveň bol vytvorený aj časový priestor, aby sa obhajoba mohla s nimi oboznámiť a následne navrhnúť aj vykonanie tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní, k čomu aj došlo. Tieto dôkazy, prehratím, boli vykonané na hlavnom pojednávaní, a preto bolo v plnom rozsahu dodržané právo na obhajobu tým, že obvinení a ich obhájcovia mali v celom rozsahu umožnené oboznámiť sa s výsledkami nasadenia informačno-technických prostriedkov. Opätovne je potrebné uviesť, že zo strany orgánov Policajného zboru a prokuratúry nedošlo k zatajeniu výsledkov nasadenia informačno-technických prostriedkov a ani k ich manipulácii. Zároveň Okresný súd Trenčín k upresneniu určitých otázok dopočul aj vyšetrovateľa Policajného zboru mjr. K., ktorý sa vyjadril aj k evidenčným údajom používaným na listinách vydaných Policajným zborom, v žiadnom prípade týmto postupom nemohlo dôjsť k zneváženiu stanoviska Krajského súdu Trenčín. Pokiaľ ide o otázku záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke podľa § 116 odsek 1 Tr. por., tieto záznamy korešpondujú z hľadiska výsledkov aj s výsledkami zo záznamov z následných odposluchov podľa § 115 odsek 1 Trestného poriadku. Pokiaľ ide o ďalšie záznamy o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke podľa § 116 odsek 1 Tr. por., ktoré navrhovala zabezpečiť a vykonať obhajoba, je potrebné poznamenať, že pokus o ich zabezpečenie bol uskutočnený, avšak v čase zabezpečovania týchto záznamov príslušní mobilní operátori súvisiace záznamy už nearchivovali. Tu je potrebné zdôrazniť, že návrhy na vykonanie väčšiny týchto dôkazov boli podané obhajobou až na hlavnom pojednávaní, kedy už ich z hľadiska času - obmedzeniu ich uchovávaní, nebolo možné zabezpečiť. Zároveň je potrebné preukázať, že dovolateľ sám v dovolaní na strane 12 až 15 uvádza návrh na zabezpečenie a vykonanie dôkazov, ktoré v budúcnosti nebude zrejme možné vykonať. Je potrebné zdôrazniť, že do trestného konania boli zabezpečené a obhajoba mala k dispozícii nosiče so všetkými zabezpečenými záznamami o odposluchoch a sledovaní osôb, v dôsledku čoho objektívne nemohlo dôjsť k porušeniu práva obvineného na obhajobu, v dôsledku čoho nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o zabezpečenie obrazového záznamu zo zásahu polície dňa 19. septembra 2012 pri zaistení páchatel'ov, tento záznam síce existuje, má však operatívny charakter a slúži len pre účely špeciálnej zásahovej jednotky. Preto záznam nebol vyhotovený orgánmi činnými v trestnom konaní a nemá povahu dôkazu v tejto trestnej veci. Skutočnosti dôležité pri zaistení motorového vozidla s páchatel'mi skutku sú zadokumentované príslušnými záznamami, ako i záznamom o obhliadke motorového vozidla zn. Land Rover.

K ďalšej požiadavke obhajoby k CD nosiču k akcii GARGAMEL 13 je potrebné uviesť, že v rámci tejto akcie z telefónneho čísla XXXX XXX XXX nebol zaznamenaný žiadny hovor. Osoba M. Z., ktorá mala

používať tento telefón dobrovoľne upustila od prípravy na prepád pancierového motorového vozidla a s ostatnými páchatelmi sa nekontaktovala vo vzťahu k trestnej činnosti v tejto veci. Pokiaľ ide o komunikáciu M. Z. s ostatnými páchatelmi skutku, predovšetkým U. Z., táto je zaznamenaná na odposluchoch telefónneho čísla U. Z.. S poukazom na to návrh obhajoby na zabezpečenie prázdneho CD nosiča z akcie GARGAMEL 13, resp. zabezpečenia výpisov prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov a SMS z telefónneho čísla XXXX XXX XXX považujem za bezpredmetný, navyše, takýto výpis už nie je možné technicky zabezpečiť.

Pokiaľ ide o výsluch vyšetrovateľa Policajného zboru tento bol správne vypočúvaný len k otázke kompletnosti zabezpečeného dôkazného materiálu. Zdôraznil, že vyšetrovateľ Policajného zboru nevnímal relevantné udalosti, ktoré boli predmetom skutku, a preto nemôže byť v tomto smere klasickým svedkom v tejto trestnej veci. Z rovnakého dôvodu vo veci neboli vypočutí ani operatívni pracovníci Policajného zboru, ktorí realizovali predmetnú vec.

Rovnako sa možno stotožniť aj s tým že Okresný súd Trenčín nevykonával znalecké dokazovanie z oblasti počítačovej a záznamovej techniky k zabezpečeným výsledkom odposluchov. Odposluchy ako také zabezpečujú nie orgány činné v trestnom konaní a ani súd, ale špecializovaný útvar Policajného zboru, v dôsledku čoho predmet aj výsledky ich činnosti, ktoré sú utajované v osobitnom režime, nemôžu byť predmetom znaleckého skúmania.

K ďalšiemu argumentu uvedenému v dovolaní je potrebné uviesť, že v predmetnej veci činnosť Policajného zboru spĺňala podmienky tzv. skrytej reakcie polície, teda nešlo o policajnú provokáciu. Táto činnosť bola zameraná na zistenie skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenie páchatel'a trestného činu, zabezpečenia dôkazov o jeho trestno-právne postihnuteľnom konaní, zabránení mu v jeho pokračovaní a na minimalizáciu škôd. Z obsahu zabezpečeného dokazovania, t. j. z výpovedí osôb, zabezpečených výsledkov nasadenia informačno-technických prostriedkov je zjavné, že polícia neiniciovala, t. j. neovplyvňovala u všetkých odsúdených vôbec spáchať trestný čin, všetci odsúdení mali silný motív realizovať prepád pancierového auta, nakoľko boli v ťažkej finančnej situácii a potrebovali peniaze. Pokiaľ ide o podmienky, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu skutku, tieto neboli ničím výnimočné a to z hľadiska miesta a času pohybu pancierového auta, výšky prepravovanej hotovosti, ako i ďalších skutočností súvisiacich s ochranou a zabezpečením peňazí. Pokiaľ ide o svedka M. A., tento bol o spoluprácu na prepád pancierového auta oslovený odsúdeným U. Z., tento za všetkých odsúdených vyslovil jednoznačnú požiadavku, aby v pancierovom motorovom vozidle sa nachádzala dostatočne veľká finančná hotovosť, nakoľko samotný prepád pancierového auta predstavoval rizikové konanie aj pre všetkých odsúdených. Rovnako odsúdení od protiprávnej činnosti neupustili ani za situácie, že mali predpoklad, že svedok M. A. požíva omamné látky, čím sa zväčšovalo riziko odhalenia celej trestnej činnosti.

S prihliadnutím na túto skutočnosť je možné činnosť Policajného zboru SR označiť ako skrytú reakciu polície v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 To 6/2012 z 18. októbra 2012, ako i rozhodnutiami Európskeho súdu pre ľudské práva Teixeira de Castro proti Portugalsku, Luedi proti Švajčiarsku a Ramanauskas proti Litve. Rovnako postup Policajného zboru SR bol v súlade aj s judikaturou uvedenou v dovolaní pod písmenom C na strane 10 až 12.

Pokiaľ ide o vyhodnotenie niektorých momentov konania polície prostredníctvom svedka A., ako hraničiacich s policajnou provokáciou, je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o miesto vykonania prepádu, resp. uisťovania obžalovaných, že M. A. ako veliteľ vozidla, zabezpečí spoluprácu posádky auta, je potrebné uviesť, že miesto prepádu sa nachádzalo na trase, kde sa obvykle prepravujú peniaze, a že bolo potrebné pre prípad realizácie zaistenia ozbrojených páchatel'ov určiť také miesto zaistenia, aby nedošlo k ohrozeniu iných osôb. V rámci vykonaného dokazovania bolo zistené, že odsúdení zamýšľali ako variantu získať finančné prostriedky priamo pri ich preberaní osádkou pancierového auta v banke, kde by sa rozhodným spôsobom zvýšilo riziko ohrozenia zdravia a života iných osôb. Pokiaľ ide o uisťovanie posádky, že svedok A. zabezpečí spoluprácu posádky auta, tak i toto bola požiadavka odsúdených, vyslovená U. Z. na stretnutí so svedkom A., nakoľko sa týmto malo zabrániť, aby osádka auta - ďalšie

dve osoby, ktoré boli ozbrojené, nezačali sa brániť strelnými zbraňami pri realizácii prepadu pancierového auta. Čo sa týka obmedzenia činnosti spoločnosti BONUL, s. r. o. v Trenčíne je potrebné uviesť, že svedok A. vykonával tú istú prácu - ochranu peňazí v pancierovom aute, akú vykonával obvykle pre túto spoločnosť v predošlom období. Nešlo o fikciu prepravy i z toho dôvodu, že firma BONUL, s. r. o. mohla v prípade potreby doviesť do pobočky v Trenčíne kedykoľvek pancierové auto a vykonať ním potrebnú prepravu peňazí.

K ďalším námietkam uvedeným v dovolaní je nutné uviesť, že svedok M. A. dobrovoľne oznámil Policajnému zboru trestnú činnosť a následne dobrovoľne aj spolupracoval. K tejto spolupráci ho mohol viesť aj pocit strachu o život a zdravie, ktorý mohol vyplývať zo strany obvinených. V nadväznosti na to, ak takáto spolupráca s Policajným zborom mohla privádzať do života svedka M. A. situácie, ktoré mu boli nepríjemné a ktoré sa mohli odzrkadľovať na jeho zhoršenej psychickej situácii. Postup Policajného zboru, ktorý sa snažil udržať tohto svedka zabezpečovaním monitoringu a určitej ochrany, vrátane podávania informácií pri spolupráci v tejto závažnej trestnej veci, nemožno považovať ako nezákonný postup Policajného zboru. V rámci zabezpečených nahrávok z odposluchov, boli na základe návrhu obhajoby prehraté viaceré nahrávky pri komunikácii medzi M. A. a pracovníkmi operatívnej služby Policajného zboru, pričom nebola zistená žiadna taká informácia o aktivitách Policajného zboru, na základe ktorých by svedok M. A. mal navádzať odsúdených na prepád pancierového auta, jeho činnosť sa zameriavala výlučne na reagovanie na požiadavky odsúdených. Pokiaľ ide o samotné vykonanie skutku, keďže M. A. ako jeden zo „spolupáchateľov“, mal sedieť v pancierovom aute, odsúdení logicky museli od neho získať aj informácie potrebné pre rozhodnutie o prepade auta napr. obvyklej výške prepravovaných peňazí, počtu členov osádky a jej výstroj, ochrany pancierového auta, miesta a času prepravy peňazí, uzamknutia nákladovej časti auta a pod. Tieto informácie, ktoré na základe požiadavky obvinených poskytol M. A. nemožno považovať za navádzanie na páchanie trestnej činnosti, resp. vzbudenie úmyslu páchať trestnú činnosť - vykonať prepád pancierového auta. Zároveň je potrebné uviesť, že v rámci trestného konania nebol produkovaný žiaden dôkaz, že by svedok M. A. musel spolupracovať s príslušníkmi Policajného zboru, aby bola zakrytá iná jeho trestná činnosť. Ide o nepodložené tvrdenie obhajoby. Ďalej je potrebné zdôrazniť, že svedok M. A. sa vyjadroval k jeho motívu a spôsobu spolupráce s Policajným zborom SR. V žiadnej z jeho výpovedí nekonštatoval žiadnu psychickú manipuláciu zo strany Policajného zboru, tobôž takú, ktorá by mala charakter mučenia a neľudského zaobchádzania tak, ako to tvrdí dovolateľ na strane 13 dovolania.

Pokiaľ ide o koordinačnú činnosť Policajného zboru táto sa zameriavala sčasti aj na určenie miesta a času stretnutí medzi M. A. a ods. U. Z. tak, aby tieto stretnutia mohli byť technicky zaznamenané na ITP. U zaznamenávaní odposluchov telefonátov takýto technický problém neexistoval. Rovnako bolo preukázané, že Policajný zbor v súlade so zákonom o Policajnom zbore poskytoval svedkovi M. A. menšie finančné čiastky na taxi keď realizoval tento svedok stretnutia s U. Z., resp. na dobitie kreditu telefónu svedka A., s ktorým komunikoval s príslušníkmi Policajného zboru a ods. U. Z..

Pokiaľ ide o zabezpečenie pancierového auta a svedka M. A. na deň 19. septembra 2012 do firmy BONUL tu je potrebné uviesť, že táto skutočnosť nemala žiadny vplyv na vzbudenie rozhodnutia u odsúdených páchať trestný čin.

Pokiaľ ide o výšku škody, ktorá hrozila prepadom pancierového auta, táto sa odvíjala od požiadavky odsúdených vyslovenej ods. U. Z. na stretnutiach s M. A. a táto je v nadväznosti potvrdená SMS správami z mobilných telefónov svedka M. A. a U. Z. zo dňa 19. septembra 2012. Jednoznačne bolo preukázané, že páchatelia sa chceli násilím zmocniť finančnej čiastky vyššej ako 133.000,- Eur, čo zakladá znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 Trestného zákona odsek 4 písm. a/.

Ku skutočnosti, že pri telefónnom čísle XXXX XXX XXX nebol zabezpečený výpis z odchádzajúcich a prichádzajúcich hovorov je potrebné uviesť, že toto telefónne číslo bolo predmetom odposluchov, v spise sú zabezpečené prepisy všetkých prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov z tohto čísla.

Argumentu obhajoby, že v spise sa nenachádzajú zvukové záznamy a ich prepisy z ďalších stretnutí medzi M. A. a ods. U. Z. je potrebné uviesť, že k žiadnym iným stretnutiam, ako tým, ktoré sú zaznamenané v spise, nedošlo, ide o účelové tvrdenie obhajoby. Je potrebné zdôrazniť, že tieto záznamy zo stretnutí sú v spisovom materiáli zabezpečené kompletne, bez manipulácie s ich obsahom.

Príkazy sudcu pre prípravné konanie vydané v tejto veci majú zákonný charakter a dôkazy nimi zabezpečené možno v plnom rozsahu využiť v trestnom konaní.

Pokiaľ ide o citované rozsudky Okresného súdu Trenčín ako i Krajského súdu Trenčín, tieto sú v plnom rozsahu odôvodnené a sudy sa v plnom rozsahu vyrovnali so zabezpečenými dôkazmi v tejto veci. Pokiaľ ide o rozsah dokazovania, tento bol náležite realizovaný v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie.

Prokurátor ďalej uviedol, že páchatelia trestnej činnosti boli ozbrojení samopalmi a dvaja z nich, ležiac v korbe ich auta čakali v rukách so samopalmi už len na príchod pancierového auta, pričom boli zaistení príslušníkmi Policajného zboru na mieste chystaného prepadu pancierového auta. V kontexte takéhoto zaistenia páchatel'ov so zbraňami a zabezpečenými ostatnými dôkazmi z prípravného konania je potrebné považovať rozsah ďalšieho dokazovania na súdnych pojednávaniach za absolútne dostačujúci pre meritórne rozhodnutie.

Vyššie uvedené zaistenie odsúdených na mieste činu vylučuje tvrdenie obhajoby, že by odsúdení dobrovoľne upustili od zámeru prepadnúť pancierové motorové vozidlo. Od poslednej SMS od U. Z., ktorú zasielal M. A., a ktorou potvrdzoval zámer prepadnúť pancierové auto, uplynul dostatočný časový priestor, aby tak páchatelia opustili miesto začiatku prepadu pancierového auta.

Iné SMS správy zasielané zo strany ods. U. Z. neboli, nakoľko neboli zaznamenané ani v rámci odposluchov, ktoré realizoval Policajný zbor.

Vo vzťahu k námietkam zaujatosti vznesenej obhajobou proti členovi senátu JUDr. Smolkovi je potrebné uviesť, že o týchto námietkach bolo procesné rozhodované zákonným spôsobom a tieto rozhodnutia obsahuje príslušný súdny spis. Vzhľadom k tomu možno konštatovať, že sudca JUDr. Smolka rozhodne pôsobil ako zákonný sudca, v dôsledku čoho je vylúčený dovolací dôvod podľa § 371 odsek 1 písm. e/ Tr. por.

Pokiaľ ide o otázku zadokumentovania skutočnosti, že Policajný zbor nasadil na svedka M. A. záznamové zariadenie, v tomto smere bol zabezpečený doklad - súhlas tohto svedka s použitím technického zariadenia. Argument obhajoby, že by mali existovať ešte ďalšie protokoly a doklady o nasadení ITP, je účelový a bol vyvrátený výpoveďou vyšetrovateľa PZ mjr. K., ktorý vec realizoval.

K argumentu obhajoby, že skutok by teoreticky mohol byť kvalifikovaný ako príprava trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák., alebo podvodu podľa § 221 Tr. zák., je potrebné uviesť, že aj keď páchatelia boli dohodnutí so svedkom A., že dôjde k prepadu pancierového auta, neboli žiadnym spôsobom dohodnutí s ostatnými dvomi členmi posádky pancierového auta a odsúdení mali úmysel hroziť týmto osobám strelnými zbraňami s pohnútkou, aby vydali finančnú hotovosť. Takéto konanie v zmysle Tr. zák. jednoznačne napĺňa zákonné znaky trestného činu lúpeže podľa § 188 Tr. zák. tak, ako to posúdili Okresný a Krajský súd v Trenčíne.

Ďalší argument obhajoby, že pancierové vozidlo bolo v rozhodnom čase mimo trasy a miesta, kde došlo k zaisteniu páchatel'ov skutku v aute Range Rover, je potrebné uviesť tiež, že s poukazom na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a citované rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva bolo potrebné pri zaistení páchatel'ov zabezpečiť tzv. minimalizáciu škôd a predísť situácii, kedy mohlo dôjsť k ohrozeniu života civilných osôb, príslušníkov Policajného zboru, ako i samotných páchatel'ov. Z toho dôvodu nemohlo dôjsť k priblíženiu pancierového auta s autom páchatel'ov a následnému prepadu, nakoľko týmto by boli ohrozené životy tam prítomných osôb, vrátane páchatel'ov skutku. Policajný zbor SR z hľadiska bezpečnosti volil cestu zaistenia páchatel'ov

prostredníctvom využitia nárazu policajnej TATRY 815 a následného prekvapenia páchatel'ov a ich zaistenia so zbraňami v aute Range Rover.

Ďalej prokurátor uviedol, že s poukazom na zaistenie ozbrojených páchatel'ov v ich motorovom vozidle a zabezpečené dôkazy z prípravného konania, obžaloba bola podaná opodstatnene, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že páchatel'ov skutku vrátane U. Z., je potrebné postaviť pred súd.

Okresný súd v Trenčíne ako i Krajský súd v Trenčíne starostlivo a kompetentne vykonali dokazovanie a náležité posúdili predmetnú vec. V žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s argumentom dovolateľa, že z hľadiska meritórneho rozhodnutia dôkazy hodnotil mjr. K. ako vyšetrovateľ Policajného zboru. Takéto tvrdenie dovolateľa je absolútne nepodložené. Oba konajúce súdy sa dostatočne vysporiadali so zabezpečeným spisovým materiálom a úplne, zrozumiteľne a logicky odôvodnili svoje závery.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nie je v predmetnej veci daný žiadny dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/, e/, i/, k/ Tr. por. tak, ako je uvedené v dovolaní U. Z., a preto prokurátor navrhol, aby toto dovolanie bolo na neverejnom zasadnutí Najvyššieho súdu SR podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1, písm. c/, e/, i/ a k/ Tr. por.

Podľa týchto ustanovení dovolanie možno podať, ak

c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,

k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

K písm. c/ dovolací súd zásadne uvádza:

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania pri uplatnení tohto dovolacieho dôvodu je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (bližšie k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Tdo 45/2009 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7/2011).

V prerokúvanej veci Okresný súd Trenčín a po ňom i odvolací Krajský súd v Trenčíne zhodne uviedli, ktorými dôkazmi považovali žalovanú trestnú činnosť obvinených U. Z., O. L. a Ing. V. I. za preukázanú. Taktiež sa pri rozhodovaní o vykonaní alebo nevykonaní konkrétnych obhajobou navrhnutých dôkazov vysporiadali podľa obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní z dôvodmi, ktoré k takému rozhodnutiu vykonať, či nevykonať konkrétny dôkaz, viedli.

Týmto postupom súdov nemohlo dôjsť k zásadnému porušeniu práv na obhajobu. Hodnotenie dôkazov a úplnosť vykonaného dokazovania je otázkou skutkovou, ktorú neprislúcha dovolaciemu súdu hodnotiť na podklade dovolania obvineného.

Ďalej je k tomuto dovolaciemu dôvodu nutné uviesť, že v preskúvanom spise a v napadnutom meritórnom rozhodnutí a meritórnych rozhodnutiach okresného súdu, ktoré mu predchádzali je uvedené, ktoré dôkazy a akým spôsobom boli vykonané.

Súdy sa náležite vysporiadali s otázkou zákonnosti uznesenia o začatí trestného stíhania vo veci zo dňa 2. marca 2012. Najmä odvolací súd v uznesení zo 4. septembra 2013 k tomu výstižne uviedol:

Uznesením podľa § 199 ods. 1, 2 Tr. por. zo dňa 2. marca 2012, nebolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin lúpeže ako uviedol súd prvého stupňa v napadnutom uznesení (správne má byť rozsudku), ale pre prípravu na zločin lúpeže podľa § 13 Tr. zák. k § 188 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že od presne nezisteného mesiaca roku 2012 najmenej traja doposiaľ nezistení páchatelia pripravujú prepadnutie pancierového vozidla spol. BONUL, s. r. o. Nitra, pobočka Trenčín prepravujúceho peniaze, pričom za týmto účelom si zaobstarali vybavenie a zbrane a v meste Trenčín oslovili osobu, ktorá by im pri plánovanom prepadnutí mohla pomôcť informáciou o čase a trase preprave peňazí, pričom miesto a čas skutku plánujú určiť po získaní informácií od oslovenej osoby, teda pre skutok charakterizovaný konaním spočívajúcim v úmyselnom organizovaní zločinu, zadovážovaní a prispôsobovaní prostriedkov a nástrojov na jeho spáchanie i v inom úmyselnom vytváraní podmienok na jeho spáchanie. Tento skutok je z hľadiska prípravy ako vývinového štádia trestnej činnosti sa už začal (stal sa), pričom išlo o také konanie páchatel'ov, ktoré bolo spôsobilé vytvoriť podmienky pre spáchanie zločinu lúpeže (nešlo iba o myšlienku spáchať trestný čin i), nebol však ukončený a smeroval k vyšším vývinovým štádiám - k pokusu a dokonaniu zločinu.

Postup vyšetrovateľa bol preto v súlade so zákonom a na jeho podklade mohli orgány činné v trestnom konaní zabezpečovať vykonanie dôkazov a tiež 18. septembra 2012 vzniesť obvinenie trom páchatel'om - obvineným pre skutok právne posudzovaný ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.

Vychádzajúc z týchto záverov, ktoré si aj dovolací súd osvojil, nemohlo následne po 2. marci 2012 dôjsť k zabezpečeniu a vykonaniu nezákonného dokazovania z titulu chýbajúceho právneho podkladu v podobe zákonného uznesenia o začatí trestného stíhania.

Dovolací súd dodáva, že odposluchy telefonických hovorov by bolo možné vykonávať na základe príkazu sudcu i bez takého uznesenia - pred začatím trestného stíhania.

Súdy v odôvodnení poukázali na to, že v rámci doplneného dokazovania boli súdu predložené záznamy telekomunikačnej prevádzky nahraté v rámci policajnej akcie označenej ako Gargamel 1 až 12 a 14 až 16, ktorých prehľad je uvedený na č. l. 35 a 36 zväzku súdneho spisu označený ako DOPLNENIE SPISU-PRÍLOHA. Zo sprievodného listu na č. l. 1 a 2 predmetného zväzku vyplýva, že na priložených DVD a CD nosičoch je zaznamenaná úplná odpočúvaná telekomunikačná prevádzka, vrátane tej, ktorá nemá súvis s vyšetrovanou vecou. Súčasťou zväzku sú aj prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky v rozsahu zistených skutočností významných pre trestné konanie, ktoré podľa vyjadrenia vyšetrovateľa Policajného zboru neboli nijako manipulované a účelovo vybrané. Súčasne sa vyšetrovateľ k tejto otázke vyjadril a vysvetlil spôsob číselného označovania príloh - prepisov záznamov

telekomunikačnej prevádzky. Absenciu záznamov v rámci akcie Gargamel 13 zdôvodnil nezaznamenaním žiadneho hovoru počas nej, nakoľko M. Z. aktívne používal ďalšie 4 čísla.

Po obdržaní uvedených záznamov telekomunikačnej prevádzky, vrátane prepisov, súd vyhotovil kompletne kópie doručeného zväzku, plus DVD a CD nosičov, ktoré doručil obhajcom všetkých obžalovaných (č. 1. 1668). Tí zhodne s prokurátorom Krajskej prokuratúry na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. apríla 2014 (č. 1. 2681 až 2684) sa výslovne odmietli oboznámiť s doplnenými záznamami telekomunikačnej prevádzky s výnimkou obhajcu JUDr. Uja, ktorý požiadal o prehratie záznamov č. 12776, 12746 + 12747 a 12755, na ktorých bola zaznamenaná telefonická komunikácia svedka A. s jeho kamarátkou a jeho otcom, pričom posledná nahrávka bola bez obsahu. Z prvého rozhovoru vyplynulo, že jeho spolupráca s políciou bola na platforme ja chcem a nie musím a nebola motivovaná peniazmi, pričom do určitej miery bola podmienená tvrdeným ohrozením jeho života a zdravia. Od nikoho nepočul ani slovo ďakujem a navyše ho vyhodili z práce, lebo od septembra 2012 je preprava v Trenčíne pre firmu nadbytočná s tým, že mu ponúkli strážnu službu za 382 Eur mesačne, keď predtým zarábala 700 Eur mesačne. Na spoluprácu ho prehováral aj riaditeľ UBOK-u a 8 mesiacov prežil ako v domácom väzení. Pri rozhovore s otcom spomenul niekoľko mesačnú spoluprácu s políciou, keď pôvodne nemal na výber.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. októbra 2014 (č. 1. 2982 až 2985) bol na návrh obhajcu JUDr. Uja oboznámený obsah ním predloženého CD nosiča s označením 9. októbra 2014 s písmenom G a obsah obžalovaným Z. predloženého CD nosiča s označením G 1.

Na oboch nosičoch je zaznamenaná komunikácia svedka A. s operatívnym zamestnancom polície, ktorý inštruuje a dáva svedkovi pokyny čo a ako má konať, resp. čo nemá robiť, kde sa má s kým stretnúť a podobne, vrátane prípadu, keď polícia zaplatila svedkovi finančný kredit na mobilnom čísle používanom svedkom. Súčasťou zaznamenatej komunikácie sú aj telefonáty svedka A. políciou, v ktorých ich informuje o niektorých nových skutočnostiach.

Ako listinný dôkaz bolo v konaní pred súdom oboznámené písomné prehlásenie svedka A. o zachovaní mlčanlivosti o jeho spolupráci s políciou zo dňa 2. marca 2012 (č. 1. 1380).

Dovolací súd z uvedeného jednoznačne vyvodzuje nielen to, že obvineným, v rámci práva na obhajobu boli poskytnuté kompletne záznamy telekomunikačnej prevádzky, ale, že z nich dokonca boli prehraté záznamy, ktoré pôvodne v spise neboli založené, pričom obhajoba obvinených sa výslovne odmietla oboznámiť s doplnenými záznamami. Z vykonaných dôkazov rozhodne nevyplývajú závery obhajoby o policajnej provokácii.

Dovolací súd preto nemôže konštatovať v tomto smere porušenie práva obvineného na obhajobu a už vôbec nie zásadným spôsobom.

Ak v tomto prípade aj došlo k nepredloženiu kompletných záznamov telefonických hovorov po skončení prípravného konania, došlo postupom súdu k napraveniu tohto pochybenia, pričom v konečnom dôsledku nedošlo k porušeniu práva obvinených na obhajobu, pretože predložením doplnených záznamov a ich oboznámením nebolo preukázané neopodstatnené postavenie obvinených pred súd.

Ako uviedol okresný súd je zrejmé, že súd vytvoril všetky podmienky, aby umožnil obhajobe, ako druhej procesnej strane oboznámiť sa aj s ostatným zvyškom dôkazných prostriedkov rešpektujúc jej právo na obhajobu v súlade so zásadou rovnosti zbraní, nakoľko za objasnenie skutkového stavu veci a skutkové zistenia v kontradiktórnom procese nesú zodpovednosť procesné strany, a nie súd, ktorý vykonáva úlohu neutranného arbitra nad zákonnosťou spôsobu obstarania a vykonávania dôkazov.

Tvrdenia o chýbajúcich záznamoch uvedené v dovolaní obvineného Ing. V. I. nekorelujú so zisteným stavom v spise, pretože napríklad z prepisov záznamov na základe rozhodnutí sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín sp. zn. OS TN - V - 48/2012 - Ntt - 3 a OS TN - V - 198/2012 - Ntt -

3 nebolo z 80 prepisov záznamov predložených len 66 - čl. 814, ako uviedol obvinený v dovolaní, ale 82 záznamov bolo predložených na 84 stranách prepisov záznamov, ako vyplýva z č. l. 53 až 147 doplneného spisu - prílohy. Podľa vysvetlenia vyšetrovateľa na hlavnom pojednávaní niektoré záznamy chýbajú, pretože nedošlo k spojeniu telefónnych staníc. Rovnako ako nedošlo k zaznamenaniu telekomunikačnej prevádzky počas akcie s názvom Gargamel 13.

Ako správne uviedli sudy v predchádzajúcom konaní v rámci kontradiktórneho procesu obhajobe nič nebránilo, aby dôkazné prostriedky, voči ktorým mala pochybnosti, predložila na príslušné preskúmanie, ktoré by potvrdilo alebo vyvrátilo prípadné falšovanie, pozmeňovanie alebo inú nedovolenú manipuláciu s nimi. Preto aj s poukazom na výpoveď vo veci činného vyšetrovateľa sudy správne vyhodnotili vznesenú námietku ako nedôvodnú.

Pokiaľ išlo o predloženie nekompletných záznamov z telekomunikačnej prevádzky s obžalobou nebolo správne tvrdenie okresného súdu o tom, že postačovalo predložiť len tie záznamy, ktoré sa vzťahovali na vec, pretože nie vyšetrovateľovi, resp. prokurátorovi prináleží také rozhodnutie, ale len a výhradne súdu. Až ten rozhodne, ktoré zo záznamov majú vzťah k prerokúvanej veci, a ktoré z nich a v akom rozsahu vykoná. Toto pochybenie však napokon bolo napravené a nemalo dôsledok v podobe porušenia práv obvinených.

Dovolací súd však konštatoval, že použitie svedka M. A. na plnenie úloh, ktoré prislúchajú jedine agentovi a úlohy s tým súvisiace - kontaktovanie sa najmä s obvineným Z., a na tom základe vypočúvanie M. A. ako svedka po 2. marci 2012 a zobrazovanie obrazovo zvukových záznamov zo stretnutí týkajúcich sa prerokúvanej trestnej veci, nie je použiteľné pretože nebolo získané agentom ako predpisuje Trestný poriadok v ustanovení § 117 Tr. por.

Z tohto ustanovenia vyplýva jednak to, že na odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov zločinov, korupcie, trestných činov extrémizmu, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa alebo trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti možno použiť agenta. Jeho použitie je prípustné len vtedy, ak odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov uvedených trestných činov by bolo iným spôsobom podstatne sťažené a získané poznatky odôvodňujú podozrenie, že bol spáchaný trestný čin alebo má byť spáchaný taký trestný čin. Prikaz na použitie agenta vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ktorý musí byť odôvodnený aj skutkovými okolnosťami. Taktiež z tohto ustanovenia vyplýva, že agentom je príslušník policajného zboru a ak ním je iná osoba, možno použiť ustanovenia §§ 127 až 134 Tr. por. o svedkovi.

V prerokúvanom prípade M. A. nevystupoval ako agent a preto úkony, ktoré boli vykonané priamo alebo prostredníctvom jeho osoby nie sú ako dôkaz použiteľné pre trestné konanie. Týka sa to nielen jeho svedeckej výpovede po 2. marci 2012, ale aj ďalších úkonov - najmä vyhotovených obrazovo zvukových záznamov.

Dovolací súd napriek tomuto pochybeniu okresného i krajského súdu z odôvodnenia (nie preskúmaním a hodnotením dôkazov samotných) rozhodnutí zistil, že odsudzujúci rozsudok okresného i krajského súdu sa v rozhodujúcej miere, pokiaľ ide o rozhodnutie o vine, opiera v rozhodujúcej a prevažnej miere najmä o oznámenie o trestnom čine M. A. a z toho rezultujúce uznesenie o začatí trestného stíhania, legálneho použitia informačno-technických prostriedkov, vrátane záznamov z odpočutej telekomunikačnej prevádzky aj medzi M. A. a inými osobami, najmä obvineným Z., pretože príkazy sudcu boi vydané v súlade s Trestným poriadkom a boli dostatočne odôvodnené a odposluchy telefonických hovorov medzi obvineným Z. a M. A. by boli zaznamenané aj odpočutím zariadenia používaného obvineným Z., resp. ďalšími osobami.

V zásade dovolací súd uzatvára, že okrem výpovede svedka A., ako „plodu otráveného stromu“, ktorú nebolo možné v trestnom konaní použiť, pretože po 2. marci 2012, nekonal v postavení agenta, ale svedka, čo mu neprislúchalo (trestný poriadok nepozná pojem spolupracujúceho svedka, ako to uviedol

okresný súd v odôvodnení svojho ostatného rozsudku a krajský súd sa s tým stotožnil), boli ďalšie dôkazy a najmä dôkazy získané pri vykonaní policajného zásahu 19. septembra 2012 a po ňom dôkazmi, ktoré podľa dôvodov okresného i krajského súdu rozhodujúcou mierou usvedčovali obvinených z prípravy na trestný čin lúpeže a ďalších trestných činov uvedených v napadnutých rozsudkoch.

Najmä okresný súd v odôvodnení tiež uviedol, že v súlade so znením § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, teda tie dôkazy, ktoré sú podstatné na vyslovenie výroku o vine, treste, škode a prípadne iných výrok rozhodnutia vo veci samej. Písomným vyjadrením tvoriacim súčasť zväzku súdneho spisu označený ako DOPLNENIE SPISU-PRÍLOHA zároveň uviedol na správnu mieru spôsob značenia príloh, resp. prepisov záznamov, ktorým odmietol, že by neboli predložené úplne záznamy telekomunikačnej činnosti. Preto okresný súd uzavrel, s poukazom na postup obhajoby, ktorá odmietla na hlavnom pojednávaní oboznamovanie doplnených záznamov telekomunikačnej prevádzky vrátane ich prepisov s odôvodnením, že sa nejedná o skutočnosti podstatné pre trestné konanie, že predloženie prepisov záznamov len vo vzťahu k podstatným okolnostiam prípadu nemôže ísť na ujmu úplnosti a zákonnosti na hlavnom pojednávaní vykonaných informačno-technických prostriedkov, v prvom rade odpočúvania a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 Tr. por., ktorého zákonná úprava v Trestnom poriadku sa primerane vzťahuje aj na obrazový, zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam podľa § 114 Tr. por. a záznam o sledovaní osôb a vecí podľa § 113 Tr. por.

Pre úplnosť argumentácie týkajúcej sa odôvodnenia zákonnosti zabezpečených dôkazných prostriedkov sa súd musel vysporiadať aj s požiadavkou obhajoby na zbavenie svedka, vyšetrovateľa K., povinnosti mlčanlivosti, s ktorou sa však súd nestotožnil. Spomínaný svedok, ktorý sa z titulu svojej funkcie podieľal na vyšetrovaní prejednávaného prípadu, sa vo svojej výpovedi nevyjadroval k veci samej, t. j. ku skutkovým okolnostiam prípadu, ani nehodnotil dôkazy, ale svoju výpoveď po poučení zo strany súdu zameral len na proces a spôsob zabezpečenia dôkazných prostriedkov. Z týchto dôvodov preto súd vykonal jeho výsluch bez potreby zbavenia povinnosti mlčanlivosti.

Tento náležitý a zákonný postup okresného súdu, ktorý potvrdil i krajský súd si osvojuje i súd dovolací.

Z uvedeného je zrejmé, že nie je potrebné dokazovať jednak notoricky známe skutočnosti, ale ani skutočnosti, ku ktorým dospel, či už orgán činný v trestnom konaní alebo aj súd použitím dôkazného prostriedku - napríklad použitím informačno-technických prostriedkov - nechceme. Rovnako nie je potrebné vykonať v zmysle platnej rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky, dôkazy, ktoré nemajú priamy vzťah k dokazovanej skutočnosti, a ozrejmuju len okolnosti, ktoré so skutkovým stavom ani nesúvisia a popisujú napríklad spôsob života obvineného, či svedkov.

Z týchto dôvodov bolo nepredloženie kompletného materiálu - záznamov z telekomunikačnej prevádzky súbežne s podanou obžalobou, síce procesnou chybou orgánov činných v trestnom konaní, ktorá bola napravená až na hlavnom pojednávaní, avšak ako sa neskôr ukázalo, obsah doplnených záznamov nebol v celom rozsahu oboznámený, dokonca sa s ním odmietla oboznámiť v celom rozsahu i obhajoba, práve z dôvodu, že nebolo potrebné dokazovať skutočnosti, ktoré nemali súvis s prerokúvanou trestnou vecou. Tento správny a zákonný postup okresného i krajského súdu však len potvrdzuje požiadavku na predloženie kompletných záznamov z odpočúvania, pretože len súd rozhoduje o tom, ktorý dôkaz, čo aj čiastkový, a akým spôsobom vykoná alebo nevykoná. Po predložení kompletného materiálu z odpočúvania súd napokon vyhodnotil a rozhodol, ktoré dôkazy a kým spôsobom vykoná a tým napravil naznačené pochybenie, ktoré tak nemalo v konečnom dôsledku vplyv na práva obvineného.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému pod písm. e/ dovolací súd uvádza, že nie je v právomoci dovolacieho súdu rozhodovať o otázke voľby prísediaceho, ani v dovolacom konaní posudzovať, či ten, ktorý občan bol za prísediaceho zvolený v súlade so zákonom.

Všeobecne sa dovolací súd domnieva, že ani zákon č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov

Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v ustanovení § 48 ods. 6 neuvádza funkciu prísediaceho, ako činnosť, ktorá by nebola zlučiteľná s funkciou príslušníka Policajného zboru. V tomto ustanovení sa uvádza, že policajt nesmie popri výkone funkcie policajta vykonávať žiadnu inú platenú funkciu, vykonávať podnikateľskú činnosť alebo inú zárobkovú činnosť a byť členom správnych alebo kontrolných orgánov právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť; to neplatí, ak policajt pri plnení služobných úloh vystupuje pod dočasnou alebo trvalou legendou alebo ak členstvo policajta v orgáne právnickej osoby vyplýva zo zákona. Policajt nesmie pri plnení služobných úloh pod dočasnou alebo trvalou legendou vstúpiť do služobného pomeru podľa tohto zákona k inému služobnému úradu alebo sa stať príslušníkom Vojenského spravodajstva podľa osobitného predpisu.

K tomu správne uviedol už Okresný súd Trenčín v uznesení č. k. 1T 34/2013 - 1718 z 31. januára 2014, že nebol preukázaný žiadny pomer JUDr. Martina Smolku ako prísediaceho k prerokúvanej veci, či k osobám, ktorých sa dotýkajú úkony trestného konania. Navyše dovolací súd dodáva, že funkcia prísediaceho nie je platenou funkciou a teda činnosť prísediaceho nie je v rozpore ani s citovaným ustanovením zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

Z uvedených dôvodov dovolací dôvod uvedený v písm. e/ § 371 ods. 1 Tr. por. nie je daný.

Pokiaľ obvinený namietal nesprávne právne posúdenie skutku v bode 1/ obžaloby, či napadnutého rozsudku a dožadoval sa prekvalifikovania tohto konania na krádež, spreneveru, či dokonca podvod podľa §§ 212, 213, či 221 Tr. zák. v prvom odseku so zreteľom na nepreukázanie úmyslu použiť násilie voči inej osobe v úmysle zmocniť sa cudzej veci, ak vôbec mal byť tento skutok pre, podľa obvineného zrejmu policajnú provokáciu, kvalifikovaný ako trestný čin, k tomu dovolací súd uvádza:

Skutok, (tak ako je uvedený v napadnutom rozsudku):

„potom čo v priebehu mesiacov február 2012 až september 2012 obvinený U. Z. pri vedomosti ostatných obvinených oslovil zamestnanca spoločnosti BONUL, s.r.o., Nitra, pobočka Trenčín zabezpečujúcej transport peňazí M. A. so žiadosťou o poskytnutie informácií o trase, čase, množstve a ochrane prepravovaných peňazí, za účelom spolupráce vo vzťahu k prepadu takéhoto motorového vozidla s tým, aby sa v danom motorovom vozidle prepravovala finančná hotovosť vo výške najmenej 500.000,- Eur, pričom počas tohto obdobia obvinení Ing. V. I. a O. L. zabezpečovali veci potrebné k prepadnutiu pancierového motorového vozidla ako zbrane, strelivo, motorové vozidlo, mobilné telefóny za účelom komunikácie, rušičku mobilného signálu a signálu GPS, mapy okolia miesta spáchania skutku ako i ďalšie veci potrebné k vykonaniu prepadu, obvinený U. Z. ďalej zabezpečil pre potreby vykonania skutku falošné značky s evidenčnými číslami na motorové vozidlá a rodinný dom č. XXX, ktorý sa nachádzal v obci J. O., ktorý mal slúžiť ako úkryt obvinených pred a po spáchaní skutku, ďalej zo strany obvinených bola vykonaná obhliadka miesta plánovaného prepadu a únikových trás, po čom dňa 19. septembra 2012 v ranných hodinách obvinení U. Z., O. L. a Ing. V. I. na základe predchádzajúcej dohody dostali od M. A., ktorý v tom čase spolupracoval s Policajným zborom Slovenskej republiky a ktorý sa nachádzal v pancierovom vozidle, SMS správu, že v motorovom vozidle je dostatočná finančná hotovosť najmenej vo výške 1.000.000. Eur, nasadli do osobného motorového vozidla zn. Land Rover, opatreného falošným evidenčným číslom G., s ktorým sa odviezli k mestu Stará Turá k budove technických služieb v smere na Nové Mesto nad Váhom, kde už len čakali s naštartovaným motorom na príchod pancierového vozidla tak, že obvinení U. Z. a O. L. s kuklami na hlave ležali v korbě motorového vozidla, pričom každý z nich držal v rukách samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, pričom poistky týchto zbraní boli odistené a tým boli zbrane pripravené k okamžitej strelbe, pričom obaja obvinení boli navyše ozbrojení pištoľou, ďalej obvinený Ing. V. I. sedel s kuklou na hlave za volantom motorového vozidla, pričom bol ozbrojený pištoľou a na sedadle spolujazdca mal uložený samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, avšak k prepadu pancierového motorového vozidla nedošlo, nakoľko obvinení boli o 08.45 hod. zadržaní príslušníkmi Policajného zboru“, nepripúšťa inú právnu kvalifikáciu než akú mu prisúdil Krajský súd v Trenčíne.

Rozhodne ho nemožno podradiť pod ustanovenia o trestných činoch krádeže, sprenevery, či podvodu, pretože prvok násilia je v ňom obsiahnutý rovnako ako úmysel použiť toto násilie s cieľom zmocniť sa cudzích peňazí.

Skutočnosť, že ak by nebolo došlo k nárazu policajnej Tatry 815 do vozidla zn. Land Rover, v ktorom sedeli pripravení obvinení, nebolo by došlo k ich konaniu, ale z miesta činu by prosto odišli, nie je skutočnosťou odôvodňujúcou beztrestnosť obvinených, pretože, ako vyplýva z dokazovania, obvinení uvažovali o odchode, avšak nie preto, že by upustili od pôvodného úmyslu prepadnúť pancierové vozidlo z peniazmi, ale preto, že na ceste, po ktorej malo prichádzať pancierové vozidlo, bola veľmi silná premávka, z čoho usúdilo, že by to mohlo vytvárať až neprekonateľnú prekážku pri realizácii ich úmyslu.

Podľa ustálenej súdnej praxe ak páchatel upustil od ďalšieho konania smerujúceho k spáchaniu zločinu pod vplyvom prekážky alebo za situácie, ktorá mu nedáva žiadnu nádej na úspech (k tomu pozri R 5/1951 alebo R 88/1951), nejde o dobrovoľné upustenie od prípravy na trestný čin.

Tieto úvahy dovolacieho súdu sú však už hraničné a v pomere k ustálenej súdnej praxi a jej nazeraním na výklad slovného spojenia za bodkočiarkou v písm. i/ § 371 ods. 1 Tr. por. - správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť, pretože na základe dovolania podaného obvineným (inak by tomu bolo v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), nemožno skúmať a meniť skutkové zistenia, len posúdiť, či tak formulovaný skutok, ako je uvedený v napadnutom rozsudku je možné podradiť pod ustanovenie, ktoré použil Krajský súd v Trenčíne v napadnutom rozsudku.

Použitá právna kvalifikácia podľa § 188 ods. 1, 2, písm. c/, ods. 4, písm. a Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) a i) Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. je správne ku skutku priradená a vystihuje ho po trestnoprávnej línii.

Podstatnou pri tomto posudzovaní a vylučujúcou inú - navrhovanú právnu kvalifikáciu - je práve myšlienka použitá krajským súdom, že „...obžalovaní boli minimálne uzrozumení s tým, že vo vozidle, ktoré by malo prevážať peniaze, mali byť minimálne tri osoby, z ktorých by s obžalovanými mal vedome spolupracovať jedine M. A.“.

Otázkou bezprostrednosti, ku ktorej smerovalo konanie obvinených vyčkávajúcich na pancierové vozidlo na mieste, kde boli zadržaní, sa dostatočne zaoberal a vysporiadal odvolací krajský súd.

Uviedol správne, že „k otázke bezprostrednosti konania, z hľadiska pokusu súdna prax ustálila, že o konanie bezprostredne smerujúce k dokonaniu trestného činu ide vtedy, ak páchatel uskutočnil konanie opísané v skutkovej podstate trestného činu (objektívna stránka), ktoré však ešte nevedlo k spôsobeniu následku, ktorý daná skutková podstata trestného činu predpokladá. V zmysle uvedeného riešenie otázky, či konanie obžalovaných v prejednávacom prípade už dospelo do štádia pokusu zločinu z hľadiska bezprostrednosti smerovania konania k dokonaniu trestného činu sťažuje správny záver ustálenej súdnej praxe, podľa ktorého trestný čin lúpeže je dokonaný už použitím násilia bez toho, aby sa konkrétne uskutočnil aj úmysel zmocniť sa cudzej veci. Z uvedených dôvodov je pri zločine lúpeže pomerne obtiažne ustáliť konkrétny moment, kedy príprava zločinu lúpeže prerastie už do štádia pokusu, keďže akékoľvek reálne použitie násilia alebo hrozby násilia v zmysle § 188 ods. 1 Tr. zák. znamená dokonanie činu.

Pri posudzovaní, či okresným súdom ustálené konanie obžalovaných v bode 1/ skutkovej vety napadnutého rozsudku bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v zmysle § 14 ods. 1 Tr. zák., odvolací súd vychádzal z toho, že účelom úpravy Trestného zákona je ochrana chránených záujmov. Chráneným záujmom v danom prípade je sloboda a ľudská dôstojnosť (trestný čin lúpeže je zaradený do druhej hlavy Osobitnej časti Trestného zákona). Z uvedeného možno logicky vyvodiť, že

bezprostrednosť útoku voči osobnej slobode a ľudskej dôstojnosti vyžaduje v zmysle § 14 ods. 1 Tr. zák. bezprostredný kontakt páchatel'a s obeťou, ktorý by mal byť minimálne vizuálny. Až vtedy môže páchatel' začať vykonávať činnosť, bezprostredne smerujúcu k dokonaniu jeho úmyslu v konkrétnom čase a mieste, vykonať proti obeti konkrétny útok na jej slobodu, keďže až vtedy aj navonok sa môže začať prejavovať konanie páchatel'a spôsobom predpokladaným v ustanovení § 188 ods. 1 Tr. zákona. Ak by páchatel' na určitom mieste a čase čakal na obeť, ktorá by však na miesto neprišla, podľa názoru senátu odvolacieho súdu by takéto konanie páchatel'a nebolo možné považovať za konanie bezprostredne smerujúce k dokonaniu trestného činu, lebo v takom prípade by nemohlo byť bezprostredne pôsobené na hmotný predmet útoku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na ustálenú súdnu prax, prezentovanú rozhodnutiami publikovanými pod č. R 20/1969 a R 4/1987. V prvom z uvedených rozhodnutí bol zaujatý názor, podľa ktorého za situácie, kedy obvinený prišiel do bydliska osôb, ktoré chcel zabiť, pričom v dôsledku okolností prípadu sa nedostal ani do vizuálneho kontaktu s uvedenými osobami, nedošlo k bezprostrednému ohrozeniu objektu trestného činu vraždy, a preto konanie obvineného zostalo len v štádiu prípravy. V druhom rozhodnutí bol zaujatý názor, že „prípravou na trestný čin vraždy by bolo v danom prípade konanie obžalovaného, spočívajúce v naplnení dvoch zásobníkov šestnástimi ostrými nábojmi, vsunutie jedného zásobníka do streľbyschopnej pištole, jej natiahnutie a vsunutie náboja do nábojovej komory, zaistenie pištole, jej uloženie do vnútorného náprsného vrečka vetrovky, ktorú mal obžalovaný oblečenú na sebe, odchod obžalovaného z jeho bytu do bytu S., a to všetko po tom, čo pojal úmysel S. zastreliť. To, čo nasledovalo po tomto konaní, t. j. vytiahnutie pištole z vrečka vetrovky, jej súčasné odistenie a po vytiahnutí namierenie streľbyschopnej, ostrými nábojmi nabitej a odistenej pištole na S. s úmyslom ho zastreliť, je pokusom trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 Tr. zákona. Týmto konaním totiž obžalovaný už začal uskutočňovať také konanie, ktoré malo bezprostredný význam pre dokonanie trestného činu vraždy, bolo v najužšej časovej spojitosti s následkom, ktorý mal nastať, uskutočnilo sa na mieste, kde mal byť trestný čin dokonaný, obžalovaný už bezprostredne pôsobil na hmotný predmet útoku, t. j. na S. a dalo sa už čakať dokonanie trestného činu, k čomu však v dôsledku rázneho obranného zásahu S. nedošlo.“

Vychádzajúc zo správne zistenej skutkovej okolnosti, podľa ktorej konanie obžalovaných nepochybne v prejednávacom prípade nedospelo do štádia, aby boli vytvorené objektívne podmienky na bezprostredné pôsobenie obžalovaných na slobodu iného, chránenú ustanovením § 188 ods. 1 Tr. zákona (obžalovaní sa nedostali ani do vizuálneho kontaktu s osobami, u ktorých predpokladali, že by mali prevážať peniaze), podľa názoru senátu odvolacieho súdu, je potrebné konanie obžalovaných v bode 1/ napadnutého rozsudku posúdiť ako prípravu zločinu podľa § 13 ods. 1 Tr. zák.“.

Rovnako správne na strane 27 napadnutého rozsudku poukázal krajský súd na správne použitú právnu kvalifikáciu konania obvinených, ako už bolo uvedené v predchádzajúcom texte.

Úvahami o nespôsobilom pokuse, či príprave sa dovolací súd so zreteľom na viazanosť skutkom uvedeným v napadnutom rozsudku nemal dôvod zaoberať, pretože pri takýchto úvahách by musel modelovať skutok inak než je naformulovaný v odsudzujúcom - napadnutom rozsudku, hodnotiť dôkazy a skutkové závery, čo mu v danej situácii, ako už bolo uvedené, neprislúcha.

Zásadne však k tomuto problému možno uviesť, že o nespôsobilý pokus, či prípravu, by podľa ustálenej súdnej praxe išlo len v prípade, ak by k nim došlo pre nespôsobilosť predmetu útoku, či prostriedkov použitých na spáchanie činu, a to je nespôsobilosť absolútna, nie len relatívna (závislá od okolností prípadu). Domnienka obvinených, ktorá nebola preukázaná, ani nevyplyva zo skutku, že nebolo možné prepadnúť vozidlo, ktoré nebolo vyslané na dohodnutú trasu, bez toho, aby na jeho palube bola dohodnutá peňažná hotovosť, nemení nič na úmysle obvinených spáchať trestný čin lúpeže a je mimo ich vôle, nezávisí nijako od ich rozhodovania. Relatívna nespôsobilosť je vyvolaná len oznámením prípravy činu policajným orgánom, a trvá len pokiaľ trvajú osobitné okolnosti prípadu tým spôsobené, prípadne preto, že by k oznámeniu činu nemuselo dôjsť.

Len momentálna nevedomosť obvinených o opatreniach polície uskutočnených na ochranu života, zdravia i majetku, o ktorých sa dozvedeli až po zadržaní, nemení nič na skutkových záveroch, že svoje

rozhodnutie spáchať trestný čin, na ktorý sa pripravovali nezmenili, až do zadržania, a ak aj z miesta vyčkávania chceli odísť (čo nevyplyva zo skutku), nestalo sa tak pre upustenie od úmyslu prepadnúť pancierové auto s peniazmi, ale pre prekážku vo veľmi hustej cestnej premávke, ktorá však neodôvodňuje ich beztrestnosť, ale len nemožnosť dokonať trestný čin.

Dovolací súd sa, pokiaľ ide o dovolací dôvod pod písmenom k) nedomnieva, že by bol naplnený v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 Tr. por. o dôvodoch neprípustnosti trestného stíhania. Napriek tomu však konštatuje, že zo strany polície, či už priamo alebo prostredníctvom svedka A. neboli vykonané také postupy, či prijaté opatrenia, ktoré by boli spôsobilé u obvinených vyvolať úmysel spáchať trestný čin, pre ktorý boli odsúdení (má sa na mysli najmä trestný čin lúpeže). V zhode s hodnotením vykonaným okresným i krajským súdom dovolací súd prijal záver, že polícia len sledovala činnosť obvinených a vytvárala vhodné podmienky, pre realizáciu ich zámeru a úmyslu a zasiahla až vtedy, keď už bolo neodvratné, že obvinení trestný čin dokonajú.

Na tom nič nemení ani skutočnosť, že obvinených od ďalšieho pokračovania - dokonania trestného činu - mala odradiť objektívna prekážka, hustá premávka na mieste, kde sa plánovali zaradiť pred alebo za pancierové vozidlo.

Okresný súd správne k tejto otázke uviedol, že „Popísané konanie svedka A. alebo polície však súd nepovažuje za provokáciu zo strany polície, s ktorou svedok aktívne spolupracoval. Nebolo preukázané, že svedok A. bol iniciátorom pripravovanej lúpeže, t. j. že by vyvolal u obžalovaných vôľu spáchať trestný čin. Aj následnú iniciatívu svedka tak možno vyhodnotiť už len ako činnosť smerujúcu k zadokumentovaniu protiprávnej činnosti, keď zo strany svedka dochádzalo v podstate len k naplňaniu požiadaviek obžalovaných, ktorí už pred tým nadobudli presvedčenie úmysel spáchať plánovaný trestný čin a ktorý pretavili do konkrétnych reálnych krokov bezprostredne smerujúcich k jeho spáchaniu. Tiež nemožno konštatovať, že by sa konaním polície prostredníctvom svedka A. vytvárali neobvyklé, neprímerané podmienky na spáchanie žalovaného skutku, resp. že by sa jeho konaním prekročili hranice vytvárania obvyklých podmienok. Ich primeranosť a realnosť vyplynula tak z výpovede samotného svedka A. a poškodeného M., ako aj z ostatných vo veci vykonaných dôkazných prostriedkov, ktoré svedčia o vážnosti úmyslu obžalovaných pripraviť lúpež, túto vykonať a následne zrealizovať vopred zabezpečené opatrenia na zahľadanie stôp a na vyhnutie sa prípadnému vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti voči nim.

Z uvedeného vyplýva, že trestné stíhanie bolo vedené v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku i Trestného zákona a nebolo vedené proti osobe, proti ktorej bolo trestné stíhanie neprípustné.

Zo všetkých týchto dôvodov dovolací súd odmietol dovolanie obvineného U. Z..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.